středa 32. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Mdr 6,1–11
Slyšte, králové, a naučte se moudrosti.

Čtení z knihy Moudrosti.

Slyšte, králové, a buďte rozumní,
poučte se, vládcové dalekých krajin!
Nakloňte sluch vy, kteří ovládáte zástupy lidu,
kteří se pyšníte množstvím národů!
Od Pána jste dostali moc,
od Nejvyššího vládu.
On bude zkoumat vaše skutky a zkoušet vaše úmysly,
protože jste nevládli správně,
nezachovávali jste zákon,
nechovali jste se podle Boží vůle,
ačkoli jste služebníky jeho královské důstojnosti.
Pán na vás přijde strašně a rychle,
poněvadž držitele moci stihne neúprosný soud.
Malému se totiž odpustí z milosrdenství,
s velkou přísností však budou trestáni mocní.
Svrchovaný vládce se nikoho nebojí,
neohlíží se na moc,
protože on stvořil malého i velkého,
o všechny se stará stejně,
ale mocné očekává přísná zkouška.
Vládcové, k vám se tedy obracejí má slova,
abyste se naučili moudrosti a neklesli.
Ti totiž, kdo svatě střeží svaté příkazy, budou uznáni za svaté,
ti, kdo jsou o nich poučeni, najdou ospravedlnění.
Buďte tedy žádostiví mých slov,
mějte po nich touhu, a poučí vás.

Žl 82,3–4.6–7

Odp.: Povstaň, Bože, suď zemi!

Zastávejte se utiskovaného a sirotka,
ubohému a chudému pomáhejte k právu!
Vysvoboďte utlačovaného a nuzného,
z moci bezbožných ho vytrhněte!

Já jsem řekl: Jste bohy,
všichni jste syny Nejvyššího.
Ale zemřete jako lidé,
padnete jako každý z knížat.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: Tit 3,1–7
Kdysi jsme bloudili, ale Bůh nás ze svého milosrdenství spasil.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Nejmilejší!
Připomínej všem, ať se podřizují vládě svých představených, aby je poslouchali a byli ochotni ke všemu, co je správné. Ať nikoho neurážejí, ať nejsou hádaví, ale ať se chovají přívětivě a všem lidem ať projevují všemožnou mírnost.
Vždyť i my jsme byli kdysi nerozumní, neposlušní, bloudili jsme, byli jsme otroky všelijakých žádostí a rozkoší, žili jsme ve zlobě a závisti, byli jsme hodni opovržení a nenáviděli jsme se navzájem.
Ale pak se projevila dobrota Boha, našeho spasitele, a jeho láska k lidem; ne snad proto, že my jsme vykonali něco dobrého, ale ze svého milosrdenství nás spasil v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem svatým. Toho na nás vylil v hojnosti skrze našeho spasitele Ježíše Krista, abychom – ospravedlněni jeho milostí – dostali jako dědictví vytoužený věčný život.

Žl 23,1–3a.3b–4.5.6

Odp.: Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám,
dává mi prodlévat na svěžích pastvinách,
vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout,
občerstvuje mou duši.

Vede mě po správných cestách
pro svoje jméno.
I kdybych šel temnotou rokle,
nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.

Tvůj kyj a tvá hůl,
ty jsou má útěcha.

Prostíráš pro mě stůl
před zraky mých nepřátel,
hlavu mi mažeš olejem,
má číše přetéká.

Štěstí a přízeň mě provázejí
po všechny dny mého života,
přebývat smím v Hospodinově domě
na dlouhé, předlouhé časy.

Zpěv před evangeliem: 1 Sol 5,18
Aleluja. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši. Aleluja.

Evangelium: Lk 17,11–19
Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš mezi Samařskem a Galilejí a přicházel do jedné vesnice, šlo mu naproti deset malomocných. Zůstali stát opodál a volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“
Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněžím.“ A jak odcházeli, byli očištěni.
Když jeden z nich zpozoroval, že je uzdraven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl mu k nohám tváří až k zemi a děkoval mu. Byl to Samaritán.
Ježíš na to řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“
A jemu řekl: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.“

kulturaslova.cz